

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῆ 3 Μαΐου 1919

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 95

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Βασιλικά διατάγματα

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀρθροῦ 7 τοῦ ἀπὸ 13 Φεβρουαρίου 1915 ἐκτελεστικοῦ Β. διατάγματος τοῦ νόμου 205.....	1
Περὶ ἐγκρίσεως καταστατικοῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις συνιστωμένου ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἑλληνικὸν Ἰνστιτούτον Pasteur ἰδρυθὲν ὑπὸ Β. Ζαχάρωφ».....	2
Περὶ ἀνανεώσεως τῆς εἰσπράξεως δημοτικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν εἰς τὸν δῆμον Ἐδέσεως εἰσαγομένων ἐσωτερικῶν ταχ. δεμάτων.....	3
Περὶ συστάσεως Τελωνοφυλακείου ἐν Ἀγίᾳ Παρασκευῇ.....	4
Περὶ ὀρίσμου τῆς Ἀρεσπόλεως ὡς ἔδρας τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορείας Οἰτύλου.....	5
Περὶ τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου Γαργαλιάνων μεταξὺ πλατείας Κολοκοτρώνη καὶ ναοῦ Ἁγίων Πάντων.....	6
Περὶ καθορισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν ἀξιωματικῶν.....	7
Περὶ ἀναγνωρίσεως κοινοτήτων ἐν τῷ νομῷ Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.....	8

ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀρθροῦ 7 τοῦ ἀπὸ 13 Φεβρουαρίου 1915 ἐκτελεστικοῦ Β. διατάγματος τοῦ νόμου 205.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ἔχοντας ὑπ' ὄψει τὰ ἀρθροὺς 26 τοῦ ΓΨΓΑ' νόμου, ὡς ἐτροποποιήθη τοῦτο ὑπὸ τοῦ νόμου 205 τῆς 25 Μαρτίου 1914, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον μόνον.

Τὸ ἀρθρον 7 τοῦ ἀπὸ 13 Φεβρουαρίου 1915 ἐκτελεστικοῦ Β. διατάγματος τοῦ νόμου 205 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς :

Ἄρθρον 7.— Τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν, ἀπόντα ἢ κωλυόμενον, ἀναπληροῖ καθ' ὅλα αὐτοῦ τὰ καθήκοντα εἰς ἓκ τῶν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Διευθυντῶν, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν ὀριζόμενος. Διευθυντὴν ἢ τμηματάρχην κωλυόμενον ἢ ἀπόντα ἀναπληροῖ ἕτερος τῶν τμηματάρχων ἢ γραμματεὺς τοῦ τμήματος, κατὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργῶν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ διατάγματος Ἡμῶν τούτου.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 3 Μαΐου 1919.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργός
Α. Διομήδης

(2)

Περὶ ἐγκρίσεως καταστατικοῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις συνιστωμένου ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἑλληνικὸν Ἰνστιτούτον Pasteur ἰδρυθὲν ὑπὸ Β. Ζαχάρωφ».

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἐγκρίνομεν τὸ ἐξ ἀρθρων εἴκοσι τριῶν (23) καταστατικῶν τοῦ ἐν Ἀθήναις, δαπάναις τοῦ δημογενοῦς κ. Β. Ζαχάρωφ, συνιστωμένου ἰδρύματος, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἑλληνικὸν Ἰνστιτούτον Pasteur, ἰδρυθὲν ὑπὸ Β. Ζαχάρωφ», ὅπερ ἴδρυμα τάσσεται ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν. Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ διατάγματος τούτου, δημοσιευθεσομένου ἐν τῇ Ἐφημερίδῃ τῆς Κυβερνήσεως μετὰ τοῦ ἐγκρινομένου καταστατικοῦ τοῦ ἰδρύματος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 26 Ἀπριλίου 1919.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργός
Κ. Α. Ρακτιβάν

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΝ

τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἰνστιτούτου Pasteur

Ἄρθρον 1.

Εἰς ἐκτέλεσιν τῆς πρὸς τὸν σκοπὸν τούτου γενομένης ὑπὸ τοῦ κ. Β. Ζαχάρωφ δωρεᾶς συνιστᾶται ἴδρυμα, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἑλληνικὸν Ἰνστιτούτον Pasteur, ἰδρυθὲν ὑπὸ Β. Ζαχάρωφ», ἀποτελοῦν νομικὸν πρόσωπον καὶ διεπόμενον ὑπὸ τοῦ παρόντος καταστατικοῦ.

Ἄρθρον 2.

Σκοπὸς τοῦ ἰδρύματος εἶνε :

- 1) Ἡ παρασκευὴ ὀρῶν καὶ ἐμβολίων ἐν γένει καὶ ἰδίᾳ ἢ κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Pasteur θεραπείᾳ τῆς λύσσης.
- 2) Ἡ μελέτη καὶ ἔρευνα πασῶν τῶν λοιμωδῶν καὶ μεταδοτικῶν νόσων, καὶ ἡ καταπολέμησις αὐτῶν.
- 3) Ἡ προαγωγή τῆς γεωργίας καὶ βιομηχανίας διὰ τῆς ἐρένης τῶν διὰ τὰ γεωργικὰ καὶ βιομηχανικὰ προϊόντα ζυμώσεων καὶ ἐν γένει πᾶσα ἐπιστημονικὴ ἔρευνα βάσιν ἔχουσα τὰς ὑπὸ τοῦ Pasteur καὶ τῶν διαδόχων του τεθείσας ἀρχάς.

Ἄρθρον 3.

Πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ἄνω σκοποῦ τὸ ἴδρυμα πρωτίστως θέλει ἐνεργεῖ :

- 1) Τὴν σύστασιν αἰθουσῶν ἐμβολιασμοῦ, ἐργαστηρίων μικροβιολογικῶν καὶ πάντων τῶν ἐξαρτημάτων αὐτῶν.
- 2) Ἀποστολὰς ἐπιστημονικῆς ἐν τε τῇ Ἑλλάδι καὶ τῇ ἀλλοδαπῇ διὰ τὴν σπουδὴν τῶν λοιμωδῶν καὶ μεταδοτικῶν νόσων.
- 3) Τὴν ἐτήσιαν δημοσίευσιν τῶν ἐπιτευχθέντων ὑπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου ἀποτελεσμάτων.
- 4) Τὸν καθορισμὸν καὶ ἀπονομὴν βραβείων πρὸς ἐνθάρρυνσιν

πάσης εργασίας εκτός του Ίνστιτούτου, συναδούσης προς τὸν σκοπὸν τοῦ Ίνστιτούτου.

Ἄρθρον 4.

Ἐδρα τοῦ Ίνστιτούτου εἶνε αἱ Ἀθῆναι, δύναται δὲ τοῦτο νὰ ἰδρῦσθῃ καὶ ἀλλαγῇ τῆς Ἑλλάδος παραρτήματα, ἂν κριθῇ ἀναγκαῖον.

Ἄρθρον 5.

Ἡ διοίκησις τοῦ ἰδρύματος ἀνατίθεται εἰς συμβούλιον ἑνεαμελῆς, συγκροτούμενον ὡς κατωτέρω ρηθήσεται.

Τὸ συμβούλιον ἐκλέγει μετὰ τῶν μελῶν αὐτοῦ τὸν πρόεδρον, ἀντιπρόεδρον, ταμίαν καὶ γραμματέα.

Ἡ λειτουργία τῶν συμβούλων εἶνε ἀμισθος.

Ἄρθρον 6.

Τὸ πρῶτον συμβούλιον θέλει ἐκλεγῆ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Κατὰ τριετίαν ἐξέρχονται τρεῖς σύμβουλοι, ὁρίζομενοι κατὰ μὲν τὰς δύο πρώτας τριετίας διὰ κλήρου, μετὰ τῶν ὡς ἄνω ἀρχικῶς διορισθέντων, κατωτὴν δὲ κατὰ τάξιν ἀρχαιότητος, ἐφ' ὅσον συμπληροῦσιν ἑνεαετήν ὑπηρεσίαν.

Οἱ ἐξερχόμενοι εἶνε ἐκ νέου ἐκλέξιμοι.

Οἱ ἐξερχόμενοι σύμβουλοι, ὡς καὶ πᾶς ἐκλιπὼν σύμβουλος ἀντικαθίστανται δι' ἐκλογῆς ὑπὸ τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου, κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν αὐτῶν. Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας προτιμᾶται καθ' ἡλικίαν ὁ πρεσβύτερος μετὰ τῶν ἐκλεγέντων.

Οἱ ὡς ἄνω ἐκλεγόμενοι σύμβουλοι διορίζονται διὰ Β. διατάγματος, τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἐπὶ ἐκλογῆς γενομένης πρὸς ἀντικατάστασιν ἐκλιπόντος, τὸ νέον μέλος λαμβάνει τὴν σειράν τοῦ παλαιοῦ, διανοῦσιν τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς θητείας αὐτοῦ.

Ἄρθρον 7.

Ὁ διευθυντὴς τοῦ ἰδρύματος διορίζεται ὑπὸ τοῦ συμβουλίου, τῇ ὑποδείξει ἢ τῇ ἐγκρίσει τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Institut Pasteur τῶν Παρισίων.

Διευθυντὴς δύναται νὰ εἶνε καὶ Γάλλος ὑπήκοος.

Ἄρθρον 8.

Τὸ Συμβούλιον διορίζει ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ διευθυντοῦ ἓνα ἢ δύο ὑποδιευθυντάς, ὧν ὁ ἀρχαιότερος ἀναπληροῖ τὸν διευθυντὴν ἀπόντα ἢ κωλύμενον καὶ ἐκτελεῖ ἔργα διευθυντοῦ, μὴ ὑπάρχοντος τοιοῦτου.

Ἐπίσης τῇ προτάσει τοῦ διευθυντοῦ διορίζονται παρὰ τοῦ συμβουλίου καὶ πάντες οἱ προϊστάμενοι ἐπιστήμονες τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν, τῶν ἀπὸ τοῦ Ίνστιτούτου ἐξαρτωμένων.

Οἱ ἀνωτέρω δὲν δύναται νὰ παυθῶσιν εἰμὴ δι' ἐιδικῆς ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου ἐπὶ ἡτιολογημένη ἐκθέσει τοῦ διευθυντοῦ.

Ἄρθρον 9.

Τὸ συμβούλιον θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ ἂν εἶνε παρόντα τέσσαρα τοῦλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ.

Ἀπόντος τοῦ προέδρου καὶ τοῦ ἀντιπροέδρου, προεδρεύει τοῦ συμβουλίου ὁ πρεσβύτερος τῶν παρόντων συμβούλων.

Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας, κτισχύει ἡ ψῆφος τοῦ προεδρευόντος.

Τῶν συνεδριάσεων τοῦ συμβουλίου κρατοῦνται ὑπὸ τοῦ γραμματέως πρακτικὰ ὑπογραφομένα ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ τοῦ γραμματέως.

Ἄρθρον 10.

Τὸ συμβούλιον συνέργεται ἐν τακτικῇ συνεδριάσει μὲν ἅπαξ τοῦ μηνός, ἐκτάκτως δὲ ὡσάκις ἤθελε κληθῆ παρὰ τοῦ διευθυντοῦ.

Ὁ διευθυντὴς συμμετέχει μὲ δικαίωμα ψήφου εἰς πάσας τὰς συνεδριάσεις τοῦ συμβουλίου, πλην τῶν ἀφορευσῶν ἐκλογῆς συμβούλων.

Ἄρθρον 11.

Πᾶν μέλος τοῦ συμβουλίου ἀποσχὸν τῶν συνεδριάσεων αὐτοῦ ἐπὶ ἓν ἔτος κατὰ συνέχειαν δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς παραιτηθὲν

καὶ ν' ἀντικατασταθῆ, ἀποφάσει τοῦ συμβουλίου, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 6.

Ἄρθρον 12.

Κατὰ μῆνα Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους ὁ διευθυντὴς ὑποβάλλει διὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ συμβουλίου πρῶτον προϋπολογισμόν κατὰ κεφάλαια ἀντιστοιχοῦντα πρὸς τὰς διαφόρους ὑπηρεσίας τοῦ Ίνστιτούτου.

Ἄρθρον 13.

Τὸ συμβούλιον ὑπὸ τῶν ἐν τοῖς ἐπομένοις ἄρθροις ἐπιβαλλομένων πᾶσαν ἐξουσίαν διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς περιουσίας τοῦ ἰδρύματος, ὁρίζον τὴν διάθεσιν τῶν πόρων αὐτοῦ.

Συντάσσει ἐντὸς τοῦ μηνός Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους τὸν ἀπολογισμόν τῆς ληξιάσης χρήσεως, ὑποβάλλει δὲ αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἐλεγκτῶν ὁριζομένων, τῇ αἰτήσει του, παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Οἱ ἐλεγκταὶ οὗτοι ἔχουσι δικαίωμα νὰ ἐξετάζωσι τὰ βιβλία καὶ πάντα τὰ δικαιολογητικὰ τῆς διαχειρίσεως.

Ἄρθρον 14.

Ἐντὸς τοῦ μηνός Μαρτίου ἐκάστου ἔτους τὸ συμβούλιον ὑποβάλλει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν :

1) Τὴν ἐτήσιαν ἐκθεσιν τοῦ διευθυντοῦ περὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἰδρύματος.

2) Τὴν ἐκθεσιν τοῦ γραμματέως περὶ τῆς χρηματικῆς διαχειρίσεως καὶ τῆς γενικῆς τοῦ Ίνστιτούτου καταστάσεως.

3) Τὸν προϋπολογισμόν τοῦ τρέχοντος ἔτους καὶ τὸν ἀπολογισμόν τῆς ληξιάσης χρήσεως μετὰ τῆς ἐκθέσεως τῶν ἐλεγκτῶν.

4) Συνοπτικὴν κατάστασιν τοῦ ὕλικου, τῶν συλλογῶν, ἀρχείων καὶ τῆς βιβλιοθήκης.

5) Τὰ ἐν ὄνοματι τοῦ Ίνστιτούτου γενόμενα δημοσιεύματα καὶ κατάλογον ἀμοιβῶν, αἰτίνας διενεμηθήσασιν κατὰ τὴν λήσασιν χρήσιν.

Ἄρθρον 15.

Ὁ ταμίαις τοῦ ἰδρύματος ἀντιπροσωπεύει αὐτὸ ἐνώπιον πάσης δικαστικῆς ἢ ἄλλης ἀρχῆς καὶ ὡς συμβαλλόμενον διὰ πάσης τὰς ἀστικὰς σχέσεις καὶ συναλλαγὰς, δὲν δύναται ἐν τούτοις νὰ ἐγείρῃ ἀγωγὰς ἄνευ ἐιδικῆς ἐξουσιοδοτήσεως δι' ἀποφάσει τοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρον 16.

Οἱ πόροι τοῦ ἰδρύματος ἀποτελοῦνται :

I) Ἐκ τοῦ κεφαλαίου τῶν δωρεῶν.

II) Ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου.

III) Ἐκ τῶν ἐτήσιων εἰσπράξεων.

I. Τὸ κεφάλαιον δωρεῶν περιλαμβάνει :

1) Τὴν δωρεάν τοῦ ἰδρυτοῦ αὐτοῦ κ. Β. Ζαχάρωφ καὶ πᾶσαν ἄλλην, ἣτις ἤθελε γίνῃ ἀποδεκτὴ παρὰ τοῦ συμβουλίου.

2) Τὰς εἰς κεφάλαια εἰσφοράς τῆς Κυβερνήσεως ἢ ἰδιοπτῶν αἰτίνας ἣθελον τυχὸν χορηγηθῆ εἰς τὸ Ίνστιτούτον.

3) Τὰ γενόμενα ἀποδεκτὰ κληροδοτήματα καὶ πᾶσαν τυχὸν δημοσίαν εἰσφοράν.

II. Τὸ ἀποθεματικὸν περιλαμβάνει :

1) Τὸ ποσὸν τοῦ περισσευόντος ἐνεργητικοῦ ἐκ τῶν παρελθουσῶν χρήσεων.

2) Τὰς παρὰ τῶν νοσηλευθέντων ἐν ταῖς καταστάμασι τοῦ Ίνστιτούτου γενομένας τυχὸν προσφοράς.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὸ ἀποθεματικὸν ὑπερβῆ τὸ 1/2 τοῦ κεφαλαίου δωρεῶν, πᾶν περισσεύμα θέλει προστίθεσθαι εἰς τὸ κεφάλαιον τῶν δωρεῶν.

III. Αἱ ἐτήσιαι εἰσπράξεις περιλαμβάνουσι :

1) Τὰ εἰσδήματα τοῦ κεφαλαίου δωρεῶν καὶ τοῦ ἀποθεματικοῦ.

2) Τὰς ἐτήσιαις ἐπιχορηγήσεις, ἃς τὸ Ίνστιτούτον ἤθει τυχὸν λάβει, παρὰ τοῦ Δημοσίου ἢ τρίτου τινός.

3) Τὸ προϊόν τῆς πωλήσεως τοῦ Δελτίου καὶ τῶν λοιπῶν ἐν ὄνοματι τοῦ Ίνστιτούτου δημοσιευμάτων.

4) Τὰ ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν ὀρῶν, ἐμβολίων κλπ. κέρδη.

5) Τὸ προϊόν τῶν ἀποζημιώσεων τῶν πληρωνομένων ὑπὸ τῶν ἰατρῶν καὶ ἐπιστημόνων, οἵτινες ἤθελον γίνεαι δεκτοὶ νὰ ἐργάζωνται εἰς τὸ Ίνστιτούτον.

6) Τὸ πρῶτον τῶν παρὰ τῷ Ἰνστιτούτῳ συσταμένων υποτροφιών.

Ἄρθρον 17.

Διὰ τὰς τακτικὰς δαπάνας προορίζονται μόνον αἱ ἐτήσιαι εἰσπράξεις αἱ ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ ὑπ' ἀριθ. 111 ἀναφερόμεναι.

Τὸ περισσεύμα ἐκδόσης χρήσεως κατατίθεται εἰς τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ ὀριζόμενα.

Ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκείας τῶν ἐτήσιων εἰσπράξεων πρὸς κάλυψιν τῶν τακτικῶν ἐξόδων, λαμβάνεται τὸ ἀναγκαῖον πᾶσιν ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ.

Ἄρθρον 18.

Τὰ κεφάλαια τῶν δωρεῶν χρησιμοποιεῖται, ἐφ' ὅσον ὑφίσταται ἀνάγκη, πρὸς ἀπόκτησιν, κατασκευὴν ἢ διασκευὴν ἀκινήτων προωρισμένων διὰ τὴν ἐγκατάστασιν ὑπηρεσιῶν ἐξαρτωμένων ἐκ τοῦ ἰδρύματος.

Τὸ περιπλέον τοποθετεῖται εἰς χρεώγραφα τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἢ μεταξὺ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, εἰς ἄλλας δὲ ἀξίας μόνον μετὰ προηγουμένην ἐγκρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν. Ἐξαίρεσις γίνεται διὰ τὰς δωρεὰς ἢ κληροδοτήματα, ἐν αἷς τυχὸν ὀρίζεται εἰδικὴ τοποθέτησις.

Ἄρθρον 19.

Τὸ ἀποθεματικὸν τοποθετεῖται ἐπίσης εἰς τὰς αὐτὰς ἀξίας καὶ ὑπὸ τὰς αὐτὰς διατυπώσεις.

Ἄρθρον 20.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου, προκειμένου περὶ ἀποδοχῆς δωρεῶν καὶ κληροδοτημάτων διατελούντων ὑπὸ αἰονόηκτος ὄρον, ὡς καὶ περὶ ἀγορᾶς ἢ ἀπαλλοτριώσεως ἀκινήτων ἢ συστάσεως ὑποθήκης, ὑπέκκινται εἰς τὴν παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν κώρῳσιν.

Ἄρθρον 21.

Οὐδεμίαν δημοσιεύσιν δύναται νὰ γίνῃ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἰνστιτούτου ἄνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως τοῦ διευθυντοῦ.

Ἄρθρον 22.

Τὸ συμβούλιον ψηφίζει τὸν ἐσωτερικὸν Κανονισμὸν, τὸν καθορίζοντα πάσας τὰς λεπτομερείας τῆς λειτουργίας τοῦ ἰδρύματος ἐπὶ τῇ βᾶσει τοῦ παρόντος καταστατικοῦ.

Ὁ Κανονισμὸς οὗτος κυροῦται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ δύναται νὰ τροποποιηθῇ καθ' ὅμοιον τρόπον.

Ἄρθρον 23.

Τὸ παρὸν καταστατικὸν δὲν δύναται νὰ τροποποιηθῇ ἂν μὴ ψηφισθῇ ἢ τροποποιηθῇ ὑπὸ τῶν 2/3 τοῦ ὄλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου καὶ ἐγκριθῇ διὰ Β. Δ., τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδομένου.

(3)

Περὶ ἀνανεώσεως τῆς εἰσπράξεως δημοτικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν εἰς τὸν δῆμον Ἐδέσεως εἰσαγομένων ἐσωτερικῶν ταξ. δεμάτων.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 23 Φεβρουαρίου 1918 Ἡμετέρον διάταγμα, δι' οὗ ἐπεξετάθη καθ' ἅπαν τὸ Κράτος ἡ ἰσχὺς τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1302 τῆς 26 Ἰανουαρίου 1917 διατάγματος τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ Προσωρινῆς Κυβερνήσεως «περὶ εἰσπράξεως δημοτικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων ἐσωτερικῶν ταχυδρομικῶν δεμάτων», τὸ ὑπ' ἀριθ. 56 τῆς 21 Δεκεμβρίου 1918 ψήφισμα τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ δήμου Ἐδέσεως καὶ τὴν ἀπὸ 17 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. γνωμοδότησιν τοῦ κατὰ τὸν νόμον 1577 γνωμοδοτικοῦ συμβουλίου βιομηχανίας, προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσαμεν.

Ἐγκρίνομεν τὴν διὰ τὸ ἔτος 1919 ἀνανέωσιν τῆς εἰσπράξεως δημοτικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν εἰς τὸν δῆμον Ἐδέσεως εἰσαγομένων

ἐσωτερικῶν ταχυδρομικῶν δεμάτων εἰς τὸν φορολογικὸν ὄρον τῶν 3 ο)ο τῆς ἀξίας τῶν ἐν ταῖς ταχυδρομικαῖς δεμασι περιεχομένων ἐμπορευμάτων τῆς διὰ τοῦ δημοτικοῦ σταμολογίου ὀριζόμενης.

Τὰ ὄνια, ἀποστελλόμενα ὡς ταχυδρομικὰ δεμάτα, ἀπαλλάσσονται παντὸς φόρου δημοτικοῦ.

Ὁ Ἡμετέρος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ διάταγμα τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἀπριλίου 1919.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν
Κ. Α. Ρακτιβάν

Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας
Α. Παπαναστασίου

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Μιλτ. Νεγροπόντης

(4)

Περὶ ουσιάσεως Τελωνοφυλακείου ἐν Ἀγίᾳ Παρασκευῇ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸν νόμον 928 ὑπερὶ ὀργανισμοῦ τελωνιακῆς ὑπηρεσίας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσαμεν.

Ἄρθρον μόνον.

Συνιστῶμεν ἐν Ἀγίᾳ Παρασκευῇ Τελωνοφυλακεῖον ὑπαγόμενον εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Τελωνίου Φλωρίνης.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἀπριλίου 1919.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Μιλτ. Νεγροπόντης

(5)

Περὶ ὀρισμοῦ τῆς Ἀραιοπόλεως ὡς ἔδρου τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορείας Οἴκων.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 7 τοῦ νόμου 1574, ὀρίζομεν ἔδρον τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορείας Οἴκων ἀντὶ τοῦ Ἀλμυροῦ τῆν Ἀραιοπόλιν.

Εἰς τὸν Ἡμετέρον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἀπριλίου 1919.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Μιλτ. Νεγροπόντης

(6)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου Γαργαλιῶν μετὰ πλατείας Κολοκοτρώνη καὶ ναοῦ Ἀγίων Πάντων.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ ἰδόντες τὴν ἀπὸ 17 Δεκεμβρίου 1917 ὑπ' ἀριθ. 77 πρᾶξιν τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου Γαργαλιῶν, ὡς καὶ τὴν ἀπὸ 22 Μαρτίου ἐ. ἔ. ὑπ' ἀριθ. 160 τακτικὴν τοῦ συμβουλίου τῶν Δημοσίων ἔργων, ἐγκρίνομεν τὸ ὑπεβληθὲν καὶ διὰ τοῦ κύρους τῆς Ἡμετέρας ὑπογραφῆς περιδληθὲν ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου τῆς κοινωπέλεως Γαργαλιῶν, τροποποιῶν πρὸς μὲν

ταξὺ πλατείας Κολοκοτρώνη καὶ ναοῦ Ἀγίων Πάντων, ὡς δι' ἐρυθρῶν γραμμῶν ἐν αὐτῷ δεικνύται.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 30 Ἀπριλίου 1919.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
Α. Παπαναστασίου

(7)

Περὶ καθορισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν ἀξιωματικῶν.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ καὶ ἔχοντας ὑπ' ὄψει τὸν ἰσχύοντα ὀργανισμὸν τοῦ στρατοῦ, ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 85 νόμου τῆς 29 Νοεμβρίου 1913, καὶ τὸν νόμον 1464 τῆς 23 Ἰουνίου 1918 «περὶ ἀφομοίωσης τῶν ἀξιωματικῶν τῆς διαχειρίσεως πρὸς τοὺς λοιποὺς ἀξιωματικῶς τοῦ στρατεύματος», ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Ὅριζομεν τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν ἀξιωματικῶν τῆς διαχειρίσεως ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας κατὰ βαθμὸν, ὡς ἐξῆς

Ταγματάρχαι 2.

Λοχαγοὶ 13.

Ἵπολοχαγοὶ 24.

Ἀνθυπολοχαγοὶ 17.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 30 Ἀπριλίου 1919.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν
Ι. Ἀνασάκης

(8)

Περὶ ἀναγνωρίσεως κοινοτήτων ἐν τῷ νομῷ Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντας ὑπ' ὄψει α') τὰ ἄρθρα 2, 3 καὶ 5 τοῦ ΔΝΖ' νόμου τῆς 14 Φεβρουαρίου 1912 «περὶ συστάσεως δήμων καὶ κοινοτήτων», β') τὰ ἄρθρα 1 καὶ 3 τοῦ 641 νόμου τῆς 14 Φεβρουαρίου 1915, γ') τὰ ἄρθρα 5 τοῦ νόμου 1180 τῆς 22 Μαρτίου 1918 «περὶ ἀναβολῆς δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἐκλογῶν», δ') τὰ ἀπὸ 29 Αὐγούστου 1912 Ἡμέτερα διατάγματα «περὶ ἀναγνωρίσεως τῶν ἐγγῶν καὶ κοινοτήτων τοῦ νομοῦ Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος», «περὶ ἀναγνωρίσεως κοινοτήτων ἐν τῷ νομῷ Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος» καὶ «περὶ προσαρτήσεως εἰς τὸν δήμον καὶ τὰς κοινότητας τοῦ νομοῦ Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος συνοικισμῶν τοῦ νομοῦ τούτου», καὶ ε') τὰς σχετικὰς αἰτήσεις τῶν ἐκλογέων κατοίκων τῶν κάτωθι συνοικισμῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἀναγνωρίζομεν ὡς κοινότητας ἐν τῷ νομῷ Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος τοὺς ἐξῆς συνοικισμοὺς, μὴ ἀναγνωρισθέντας διὰ τῶν μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντων Β. Δ., ἔχοντας δὲ τὰ ὑπὸ τῶν νόμων ΔΝΖ' καὶ 641 ἀπαιτούμενα στοιχεῖα :

1) Τὸν συνοικισμὸν Βράβιλα, ἀποσπώμενον τῆς κοινότητος Λιθωρικίου (τ. δ. Αἰγυτίου), εἰς ἣν μέχρι τοῦδε ἀνήκε.

2) Τὸν συνοικισμὸν Κριάτσι, ἀποσπώμενον τῆς κοινότητος Ἀρτοτίνια (τ. δ. Βοιμέας), εἰς ἣν μέχρι τοῦδε ἀνήκε.

3) Τὸν συνοικισμὸν Λούτσαβο, ἀποσπώμενον τῆς κοινότητος Γρανίτσα (τ. δ. Γαίας), εἰς ἣν μέχρι τοῦδε ἀνήκε.

4) Τὸν συνοικισμὸν Μπέλεσι, ἀποσπώμενον τῆς κοινότητος Μάνεση (τ. δ. Ἐλατείας), εἰς ἣν μέχρι τοῦδε ἀνήκε.

5) Τὸν συνοικισμὸν Δέλφινον, ἀποσπώμενον τῆς κοινότητος Ἀλπόσπηττα (τ. δ. Ἡρακλειωτῶν), εἰς ἣν μέχρι τοῦδε ἀνήκε.

6) Τὸν συνοικισμὸν Σουβάλα, ἀποσπώμενον τῆς κοινότητος Παρδικίου (τ. δ. Κρεμαστῆς Λαρίνης), εἰς ἣν μέχρι τοῦδε ἀνήκεν. Εἰς τὴν ἰδρυομένην κοινότητα Σουβάλας προσαρτᾶται καὶ ὁ συνοικισμὸς Γλόφα, ἀποσπώμενος τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω κοινότητος.

7) Τὸν συνοικισμὸν Σικληθρον, ἀποσπώμενον τῆς κοινότητος Κοκουβίττας (τ. δ. Δωριέων), εἰς ἣν μέχρι τοῦδε ἀνήκε.

8) Τὸν συνοικισμὸν Σράκα, ἀποσπώμενον τῆς κοινότητος Δραχμάνι (τ. δ. Ἐλατείας), εἰς ἣν μέχρι τοῦδε ἀνήκε.

9) Τὸν συνοικισμὸν Ἐλευθεροχώριον, ἀποσπώμενον τῆς κοινότητος Παρδικιάκια (τ. δ. Ἡρακλειωτῶν), εἰς ἣν μέχρι τοῦδε ἀνήκε.

10) Τὸν συνοικισμὸν Βελενίκας, ἀποσπώμενον τῆς κοινότητος Κίσελη (τ. δ. Τολοφῶνος), εἰς ἣν μέχρι τοῦδε ἀνήκεν. Εἰς τὴν ἰδρυομένην κοινότητα Βελενίκου προσαρτᾶται καὶ ὁ συνοικισμὸς Τροϊζώνια, ἀποσπώμενος τῆς κοινότητος Καλλιθέας (τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω πρώην δήμου).

11) Τὸν συνοικισμὸν Ἀγλαβίττα, ἀποσπώμενον τῆς κοινότητος Ἀλποχώρι (τ. δ. Κροκυλίου), εἰς ἣν μέχρι τοῦδε ἀνήκε.

12) Τὸν συνοικισμὸν Δύο Βουνά, ἀποσπώμενον τῆς κοινότητος Ἀλπόσπηττα (τ. δ. Ἡρακλειωτῶν), εἰς ἣν μέχρι τοῦδε ἀνήκε.

13) Τὸν συνοικισμὸν Σώσταινα, ἀποσπώμενον τῆς κοινότητος Καλλιθέας (τ. δ. Τολοφῶνος), εἰς ἣν μέχρι τοῦδε ἀνήκε.

14) Τὸν συνοικισμὸν Δρακοσπηλιά, ἀποσπώμενον τῆς κοινότητος Μυσκοχωρίου (τ. δ. Ἡρακλειωτῶν), εἰς ἣν μέχρι τοῦδε ἀνήκε.

15) Τὸν συνοικισμὸν Ἅγιος Γεώργιος, ὑπαγόμενον εἰς τὸν πρώην δήμον Τυμφρηστοῦ.

16) Τὸν συνοικισμὸν Τσοπαλάδες, ἀποσπώμενον τῆς κοινότητος Μπεκί (τ. δ. Λαμιέων), εἰς ἣν μέχρι τοῦδε ἀνήκεν. Εἰς τὴν ἰδρυομένην κοινότητα Τσοπαλάδων προσαρτᾶται καὶ ὁ συνοικισμὸς Δαίτσα, ἀποσπώμενος τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω κοινότητος, καὶ

17) Τὸν συνοικισμὸν Ἀλήφρακα, ἀποσπώμενον τῆς κοινότητος Μαντασιᾶς (τ. δ. Μελιταίας), εἰς ἣν μέχρι τοῦδε ἀνήκεν. Εἰς τὴν ἰδρυομένην κοινότητα Ἀλήφρακα προσαρτᾶται καὶ ὁ συνοικισμὸς Δραχανί, ἀποσπώμενος τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω κοινότητος.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 30 Ἀπριλίου 1919.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς
Κ. Α. Ρακτιβάν